

Mesela Rençberi 'be Toxim u Hardi

Eke zaf dewa ra xêle milet ke dormê dêde êno pêser, o cirê jü mesela qesê keno: “Rocê mordemekê de rençber şono, toxim erzeno hêgaê xo. Eke toxim erzeno, tenê pişkino raê ser, binê linga de pelexino, çuçikanê asmêni rê beno qut. Tenê toximi ki çarçê hardê torjini beno, firig dano, hama hardê bejî de vêseno, maneno. Tenê toximo bini ki çarçê wertê teli u tuli beno, werte de hakasino, maneno. Hama toximo bin gîneno hardê rindi ro, beno khewe, jü ra sed dano.”

Nae ke vano, vengê xo keno berz, vano: “Kamo ke heşnaene rê goşê xo estê, wa goş do!”

Isa manê mesela rençberi 'be toxim u hardi keno araze

Şagirtê Isay cîra pers kenê: “Manê na mesela çîko?” O cüab dano: “Heq sîrê Hukumdarenia xo şîmarê keno ayan ke şîma bîzanê. Ê binarê ki mesela de ano ra zon ke,

‘vinitene de mevinê,
heşnaene de fam mekerê.’¹

Manê mesela ki nao: Toxim vatena Heqia. Toximo ke kewto rae ser, zê êwê ke vatene heşnenê, hama Şeytan ‘ke êno, qese zerrê dinara fino ro duri ke iman ro cî miyarê u ra mexelesiyê. Toximo ke gîneno hardê torjini ki, zê êwê ke vatene heşnenê, şabiyene ra cêne ro xo ser, hama bêbingewê, şopê pê inam benê, hona waxtê cerrebnaene de imanê xora kunê duri. Toximo ke gîneno ro wertê teli u tuli ki, zê êwê ke vatene heşnenê, hama rae ra derd u bela, kêf u eşqê dina u dewleteria dina de nêrewinê, nêresenê. Hama toximo ke gîneno hardê rindi ro, zê êwê ke zerrepakiye u raştiye ra vatena Heqi heşnenê, qori kenê, xode vindarnenê u ebe sebri rewnenê, resnenê.

İncila Lukaşı ra gore 8:4-15

¹ Kıtâbê Peyxamber Yesaya 6:9

Pi 'be dì lacanê xora

(Laco vindbiyae)

Ísay qesey kerd: “Dì lacê jü mordemi benê. Ninara laco qic piyê xora vano, ‘Bao, mîlkê mara hesa mi çıka, bîde mi.’ Pi ki mîlk wertê dì lacanê xode pare keno.

Naera dirê roci tepia laco qic her çiyê xo ano pêser, bar keno, şono jü welatê de duri. Uca rehetiye ra hesa xo çarçur keno. Waxto ke her çiyê xo xerc keno, her caê ê welati de ki veşaniyê de gîrane kuna karre; o ki beno motacê her çi. Nae sera şono lewê mordemê de ê welati de vindeno ra. O, laceki keno şüanê xoza, ruşneno hîgaanê xo ser. Veşaniya xo dest êno o hal ke endi werdê xoza rî ki beno razi, hama ê ki kes dest nêdano. Aqlê xo ke êno sare, vano, ‘Honde xîzmekari çêverê çê piyê mîde benê mîrdi, hama ez ita vêşaniye ra miren. Raurzi, şori lewê piyê xo, vaci, ‘Bao, mi verva Heqi u verva to guna kerde, qusurê mi esto. Ez endi leeqê to niya ke, vaci lacê tuya, namê tora bêri wedardaene, mi xorê zê xîzmekarê çêverê xode bîvîndarne ra.”

Uşto ra, gîno be rae ro, şîyo lewê piyê xo. Lac ke duri ra aseno, pi vineno; cîrê zerrê xo vêşeno. Vazeno, şono lacê xo keno vîrana xo, phaçi keno. Hama lac cîra vano, ‘Bao, mi verva Heqi u verva to guna kerde, qusurê mi esto. Ez endi leeqê to niya ke vaci lacê tuya, namê tora bêri wedardaene!’ Hama pi xîzmekaranê xora vano, ‘Rew ra, qatê kîncanê rînda biarê, pîra dê, iştanê bêçike kerê, cîtê çarixa linga kerê! Nala xurte biarê, sare bîbirnê; burime, kîf bikerime; çike, no lacê mi merde bi, reyna ame ro

xo; vindbiyae bi, reyna asa.’ Nae sera kunê kîf.

Lacê mordemekîyo pil hîga de beno. Eke cêreno ra verva çei êno, vengê kay u kîfi heşneno. Xîzmekara ra jü venga ci dano, cîra pers keno, ‘Çîko, çîvao?’ Xîzmekari ki cîra vano, ‘Bîraê to peyser ame çê, se ke weş u war ame, piyê to ki cîrê nala xurte sarê bîrnê.’

Laco pil hers beno; nêwazeno ke zerre kuyo. Pi vecino teber cêreno lacê xo vero. Hama lac piyê xora vano, ‘Qaytê, ez honde seriyo torê xîzmete u kar u gure ken. Qe waxtê ogit u şiretê tora nêveciya. Hama mîrê qe rocê bîzêkê de to çinêbi ke mîn u havalanê xora pê kîfê xo biardenê. Hama no lacê tuyô ke mîlkê to ebe cêniyanê serevda da werdene, hona peyser ame çê, to cîrê nala xurte sare bîrnê.’ Hama pi êra vano, ‘Tî, buko, her waxt lewê mîdera. Çikê mi esto, ê tuyô. Mînasîb niyo ke ma ki reê kîf bikerime, şâ bime; çike no bîraê to merde bi, reyna ame ro xo; vindbiyae bi, reyna asa!’”

İncila Lukaşı ra gore 15:11-32

*Horace Knowles © The British & Foreign Bible Society, 1954, 1967, 1972 Additions and amendments by Louise Bass © The British & Foreign Bible Society, 1994. Used with permission.